

39 jaar trouwe dienst: afscheid van een fijne collega

Eind juli trok collega Miet Geladé voor het laatst de deur van Groep Maatwerk achter zich dicht. Tijd voor een welverdiend pensioen, na een carrière van 39 jaar. Miet was onze administratieve rots in de branding, die zich tot de laatste jaren constant bleef bijscholen om mee te blijven met de laatste evoluties op ICT-gebied. Speciaal voor jullie blikt Miet nog een laatste keer terug op haar loopbaan bij (eerst nog) VLAB en Groep Maatwerk.

Laat ons even 39 jaar terug in de tijd gaan. Welke herinneringen heb je aan die eerste jaren?

Toen ik op VLAB begon, was ik nog vrij 'groen'; ik had nog maar een jaartje in een ontmoetingscentrum gewerkt. Eén ding is zeker: we leefden toen nog in een andere wereld! Cijfergegevens van de 'beschutte werkplaatsen' moesten manueel met de rekenmachine worden verwerkt – een computer bestond nog niet. Een verslag werd met de hand geschreven en de secretaresse typte dit nadien uit op een typemachine. Moest je naar een werkplaats voor een overleg of een interview, dan dook je in de map met plannetjes om een routebeschrijving te maken. Ik ben dan ook meermaals verkeerd gereden (lacht) – extra tijd daarvoor incalculeren was een must.

Welke verschillende taken heb je doorheen de jaren opgenomen?

Ik ben aanvankelijk gestart ter ondersteuning van de toenmalige directeur Fons Weltens: ik ging mee naar werkgroepen, zorgde voor de verslaggeving, schreef artikels voor het tijdschrift 'VLAB-nieuws' (de verre voorloper van de huidige WerkVormen), en maakte analyses van de cijfergegevens van de beschutte werkplaatsen. Met de komst van de stafmedewerkers werden deze taken geleidelijk overgeheveld naar hen, waardoor mijn takenpakket wijzigde. Inmiddels werkte ik halftijds -we kregen twee zonen-, waardoor ik minder tijd had. In die periode heb ik ons documentatiecentrum uitgebouwd en ontvingen wij studenten die naar info zochten. Met de komst van de computer ging een volledig nieuwe wereld voor ons open. De meest boeiende takenwisseling gebeurde met de komst van onze eerste website. Ik ben toen opnieuw naar het volwassenonderwijs getrokken voor een cursus Dreamweaver. Intussen zitten we al aan het derde programma voor websiteontwikkeling. Uiteindelijk was ik ook de rechterhand van de stafmedewerker communicatie en de interne contactpersoon voor ICT, wat ook weer nieuwe taken met zich meebracht: layouten, voorbereidingen voor congressen en studiedagen, aankoop laptops,...

De ontwikkeling van onze database in acces blijft toch de realisatie waar ik het meest fier op ben. Intussen is dat verouderd, maar toen was dat een gamechanger (lacht). Het vereenvoudigde ons administratieve werk enorm. Ook op mijn bijdrage in de ontwikkeling van de ledenzone en de websites van Groep Maatwerk ben ik fier. Samen met de collega's hebben we er een mooi geheel van gemaakt.

Wat is er volgens jou het meest veranderd in de sector van de maatwerkbedrijven?

Alles wordt veel professioneler aangepakt dan vroeger. Terwijl er vroeger veel manuele werkzaamheden waren in de maatwerkbedrijven, is het machinepark inmiddels enorm uitgebreid. Ook het management van de maatwerkbedrijven is professioneler geworden.

Maar wat gebleven is, is de belangrijke rol die maatwerkbedrijven spelen in de maatschappij. Mijn respect voor de directeurs van onze maatwerkbedrijven, die altijd het belang van hun medewerkers voorop stellen, is dan ook groot.

Hoe is Groep Maatwerk zelf geëvolueerd in jouw ogen?

Toen ik op Groep Maatwerk begon, waren er in het totaal drie werknemers. De directeur, de secretaresse en ik. Een jaar later kwam ook Yvette Maes erbij.

Inmiddels zijn we uitgegroeid tot een organisatie met 20 medewerkers. Hierdoor is de professionaliteit enorm toegenomen. Dit heeft uiteraard ook wel een invloed op de manier van samenwerken. Naarmate de groep groter wordt, wordt de communicatie een stuk moeilijker. Zeker met het toenemende thuiswerk, is dat een blijvend aandachtspunt.

Maar de gemoedelijke en de ongedwongen sfeer onder de collega's is gebleven. Er is veel mogelijkheid tot overleg met de collega's en de directeur. Hierdoor krijg je een grote betrokkenheid bij het geheel. Als er een grotere taak klaar moet geraken, zet iedereen zich in om dit te verwezenlijken. Het contact met de collega's ga ik dan ook hard missen!

Welke herinneringen ga je blijvend koesteren?

Het Groep Maatwerk airways congres in de Hoorn waarop wij allemaal verkleed waren als airhostessen is er zo eentje. Alles klopte toen gewoon: het concept, de omkadering, de inkleding van de zaal.

Een andere is de staking van de vakbonden voor het Groep Maatwerk secretariaat. Dat was toch best spannend. Maar alles verliep goed en de stakers, de werknemers van de maatwerkbedrijven, kwamen geregeld naar binnen om te vragen of ze naar het toilet mochten. Dus uiteindelijk verliep alles in een heel gemoedelijke sfeer.

Maar wat ik vooral onthou: het plezier waarmee ik elke dag naar Tienen trok. Na een vakantieperiode keek ik ernaar uit om terug aan de slag te kunnen gaan, en dat zegt eigenlijk alles.

Tot slot: wat zijn je plannen of dromen voor de komende tijd?

Die gaat nog goed gevuld zijn met het administratieve werk voor de vzw van mijn man. Hij organiseert sportdagen voor scholen, organisaties en sportdiensten en daar komt toch wat bij kijken.

Verder wil ik graag vrijwilligerswerk gaan doen in een ziekenhuis of bejaardentehuis. En tot slot, wie weet, opvang van de kleinkinderen (lacht).

Bedankt, Miet! We wensen het je van harte toe!

